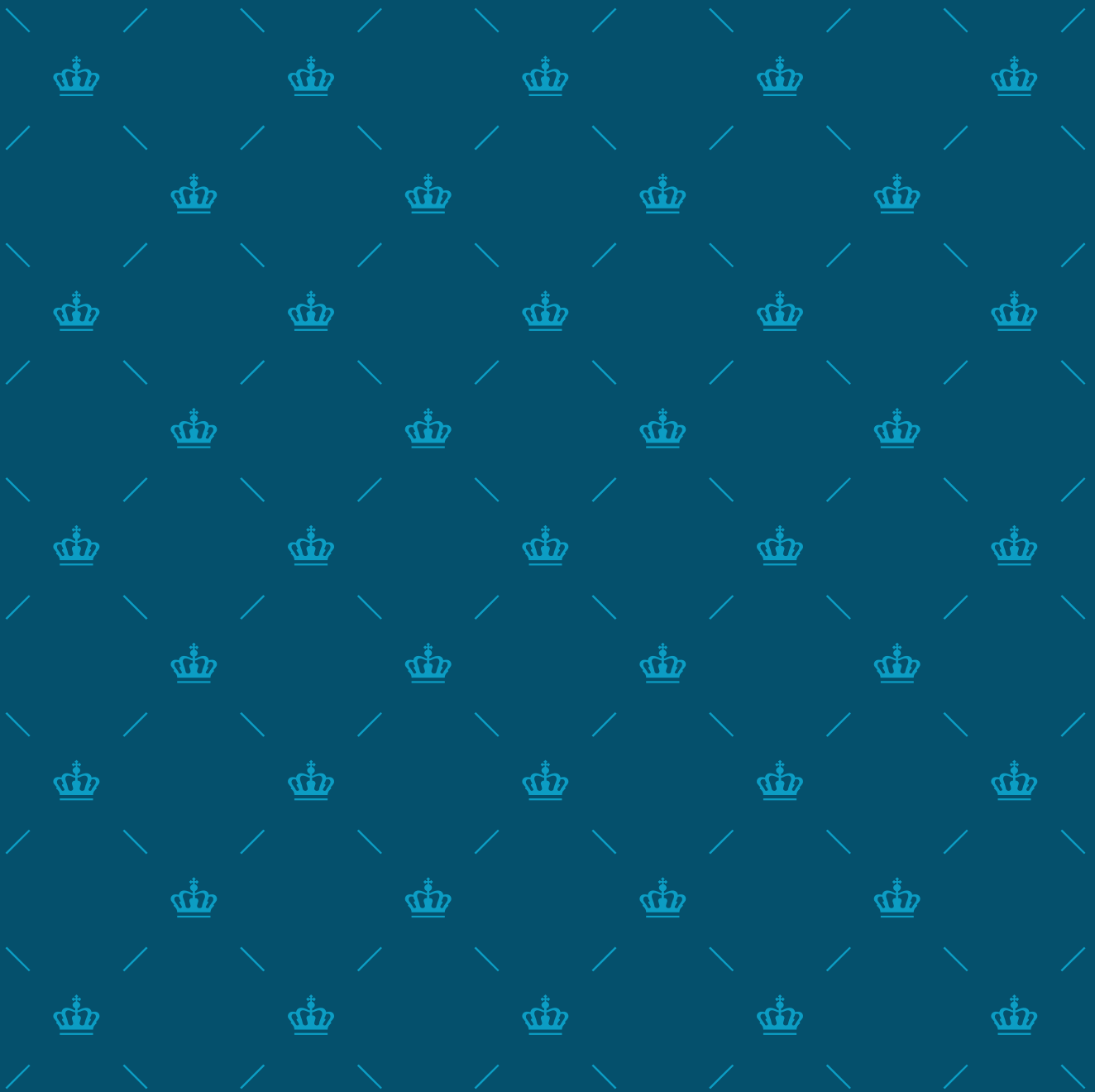

Udlændinge- og
Integrationsministeriet

Ægtefællesammenføringsreformen fra 2018: Statistisk analyse med fokus på ansøgenes ægte- fæller og samlevere

August 2022

Ægtefællesammenføringsreformen fra 2018: Statistisk analyse med fokus på ansøgernes ægte- fæller og samlevere

Udlændinge- og Integrationsministeriet

© 2022

Udlændinge- og Integrationsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K
Danmark

Tlf: +45 61 98 40 00
E-mail: uim@uim.dk
uim.dk

August 2022

Indholdsfortegnelse

1.0	Baggrund	4
1.1	Om ægtefællesammenføringsreformen fra 2018	4
1.2	Formål med analysen	5
1.3	Datagrundlag	5
1.4	Form og forbehold	6
2.0	Sammenfatning	7
3.0	Analyse	11
3.1	Sagsudfald	11
3.2	Køn og alder	12
3.3	Den herboendes oprindelse	15
3.4	Ansøgernes nationalitet	17
3.5	Afslag og begrundelser	20
3.6	Herboende personer med dansk/nordisk statsborgerskab	23

1.0 Baggrund

1.1 Om ægtefællesammenføringsreformen fra 2018

Folketinget vedtog i 2018 en reform af reglerne om ægtefællesammenføring. Som et led i reformen blev tilknytningskravet erstattet med et samlet integrationskrav til parret. Den del af tilknytningskravet, som betyder, at ægtefællesammenføring normalt kun kan gives, hvis ansøgeren har haft mindst ét lovligt ophold i Danmark, blev videreført. Derudover blev boligkravet, kravet om økonomisk sikkerhedsstillelse og det danske krav, som den udenlandske ægtefælle skal opfylde efter en periode i Danmark, skærpet.

Integrationskravet betyder, at ægtefællesammenføring normalt kun kan gives, hvis ægtefællerne samlet set opfylder 4 af 6 integrationsrelevante betingelser:

FAKTABOKS 1: Integrationskrav, indført pr. 1. juli 2018

Integrationskravet betyder, at ægtefællesammenføring normalt kun kan gives, hvis ægtefællerne eller samleverne samlet set opfylder 4 af 6 integrationsrelevante betingelser:

- *Herboendes sprogkunderskaber:* Bestået Prøve i Dansk 3 eller en danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau.
- *Herboendes erhvervs erfaring:* Ordinær fuldtidsbeskæftigelse eller selvstændig erhvervsaktivitet i mindst 5 år i Danmark forud for ansøgningen om opholdstilladelse.
- *Herboendes uddannelse:* Uddannelse i Danmark i mindst 6 år, hvoraf mindst 1 år skal være sammenhængende fuldtidsuddannelse ud over grundskolen og 10. klasse, forud for ansøgningen om opholdstilladelse.
- *Ansøgers sprogkunderskaber:* Bestået Prøve i Dansk 1 eller en anden danskprøve på tilsvarende eller højere niveau eller bestået engelskprøve på B1-niveau eller et tilsvarende eller højere niveau.
- *Ansøgers erhvervs erfaring:* Ordinær fuldtidsbeskæftigelse eller selvstændig erhvervsaktivitet i mindst 3 år ud af de seneste 5 år forud for ansøgningen.
- *Ansøgers uddannelse:* Bestået uddannelsesforløb af mindst 1 års varighed på en uddannelse, der mindst er på niveau med en videregående uddannelse her i landet eller kan sidestilles med en dansk erhvervsuddannelse, forud for ansøgningen om opholdstilladelse.

Betingelsen vedrørende den herboendes danskunderskaber (bestået prøve i Dansk 3 eller en danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau) er ufravigelig. Det betyder, at parret herudover samlet set skal opfylde mindst 3 af de øvrige 5 betingelser.

Boligkravet blev skærpet, så familiens bolig ikke må ligge i et udsat boligområde, den økonomiske sikkerhedsstillelse blev forhøjet til 100.000 kr. (2018-niveau), og danske kravet til ansøgeren blev skærpet, så ansøgeren – udover at skulle bestå en danskprøve på A1-niveau efter som udgangspunkt 6 måneder – også skal bestå en danskprøve på A2-niveau efter som udgangspunkt 9 måneder.

Herboende udlændinge, der ikke er flygtninge eller nordiske statsborgere og har fået tidsubegrænset opholdstilladelse efter tidligere og lempeligere regler, skal, for at kunne få ægtefællesammenføring, samtidig leve op til de såkaldte overførte betingelser, så de stilles som udlændinge, som har fået tidsubegrænset opholdstilladelse efter de gældende skærpede regler. Herved stilles de samme regler over for herboende udlændinge, der ikke

er flygtninge eller nordiske statsborgere og ønsker at få en ægtefælle eller fast samlever her til landet.

De nye regler, der blev indført med ægtefællesammenføringsreformen i 2018, trådte i kraft den 1. juli 2018 og gælder for ansøgninger, der er indgivet fra og med denne dato.

1.2 Formål med analysen

Det er omkring 4 år siden, at de regler, der blev indført med ægtefællesammenføringsreformen, trådte i kraft. Formålet med dette arbejdsrapport er at belyse, hvordan de ændrede regler har påvirket tilladelses- og afslagsmønsteret.

Formålet med analysen er herunder at belyse sammensætningen af herboende personer, hvis ægtefælle/samlever har fået tilladelse og/eller afslag henholdsvis før og efter ægtefællesammenføringsreformen, og at tilvejebringe overblik over begrundelser for afslag før og efter reformen.

Herboende personer med opholdstilladelse som *flygtninge* indgår *ikke* i analysen, og analysen fokuserer på personer, hvis ægtefælle/samlever har fået tilladelse eller afslag på en ansøgning om ægtefællesammenføring i perioden 2015-2021. Disse benævnes i analysen som **herboende personer**.

FAKTABOKS 2: Herboende personer

Betegnelsen "herboende personer" omfatter i denne analyse herboende ægtefæller/faste samlever, som er danske/nordiske statsborgere eller udlændinge, som har haft tidsubegrænset opholdstilladelse i Danmark i mere end de sidste 3 år. Betegnelsen omfatter også danske statsborgere, som ønsker at vende tilbage til Danmark med en udenlandsk ægtefælle/fast samlever efter at have boet i udlandet (såkaldte udlandsdanskere).

1.3 Datagrundlag

Særtræk fra Udlændingestyrelsen

Til brug for analysen har Udlændingestyrelsen dannet et dataudtræk fra styrelsens elektroniske sagsbehandlingssystem med oplysninger om herboende personer og ansøgere, ekskl. ægtefællesammenføring til flygtninge, hvis ansøgning er afgjort i perioden 2015-2021.

Det bemærkes, at de statistiske oplysninger er behæftet med en vis usikkerhed, da udlændingemyndighedernes elektroniske sagsbehandlingssystem er opbygget som et journaliserings- og sagsstyringsystem og ikke som et egentligt statistiksystem.

Det bemærkes også, at det ikke har været muligt at koble cpr-nummer på alle herboende personer, selvom oplysningen er registreret i udlændingemyndighedernes elektroniske sagsbehandlingssystem. Problemstillingen med manglende cpr-numre adresseres i afsnittet "*Manglende cpr-oplysninger*" nedenfor.

Derudover bemærkes det, at opdatering af afgørelser på familiesammenføringsområdet, herunder særligt ved anvendelse af integrationskravet i udlændingelovens § 9, stk. 8, er behæftet med en vis usikkerhed i de situationer, hvor både danskprøvekravet for den herboende person og øvrige betingelser i integrationskravet er vurderet ikke at være opfyldt.

Registerdata fra Danmarks Statistik

Udlændingestyrelsens data er overført i anonymiseret form til Udlændinge- og Integrationsministeriets myndighedsordning i Danmarks Statistik, hvor analyserne er foretaget, efter at data er samkørt med en række af Danmarks Statistiks registre.

Manglende cpr-oplysninger

Udlændingestyrelsens dataudtræk består af oplysninger fra lidt over 19.800 afgørelser. I lidt over 1.800 afgørelser mangler der cpr-oplysning om de herboende personer. Det betyder, at det ikke har været muligt at samkøre oplysninger om disse personer med andre registre.

Det vil kræve en omfattende manuel gennemgang af de omkring 1.800 sager at finde cpr-nummer på den herboende person – hvor dette er registreret på sagen – og der er ikke foretaget en sådan manuel gennemgang.

Der, hvor det er muligt, har Udlændinge- og Integrationsministeriet fundet frem til herboende personer uden et kendt cpr-nummer ved at samkøre andre oplysninger fra Udlændingestyrelsens data med Danmarks Statistiks registre, fx viden om afgørelsesdato, civilstatus og ægtefællens cpr-nummer. Det er på den måde lykkedes at finde frem til oplysninger om herboende personer i lidt over 1.300 afgørelser.

De knap 500 afgørelser, hvor der fortsat mangler oplysninger om de herboende personer, er hovedsagelig afgørelser truffet i 2. halvår 2020-2. halvår 2021. Især afgørelser fra 2. halvår af 2021 mangler cpr-oplysninger om den herboende person.

Population

Analysen omfatter den seneste afgørelse for 16.778 unikke herboende personer i alderen 18 år og derover, truffet i perioden 2015-2021. Hvis en herboende person har haft flere afgørelser, indgår personen således i analysen med den seneste afgørelse.

Den herboende person indgår i analysen, hvis den herboende persons cpr-nummer er kendt (inkl. herboende personer, hvis cpr-oplysninger er fundet frem af UIM), således at det er muligt at samkøre data med Danmarks Statistiks registre.

Der er få herboende personer med andet nordisk statsborgerskab end dansk, hvorfor de er grupperet med herboende personer med dansk statsborgerskab.

1.4 Form og forbehold

Analysen er af **eksplorativ** karakter¹ og gennemføres med udgangspunkt i deskriptive statistikker. I opgørelserne tages der ikke højde for sammensætningen af de grupper, som har fået hhv. tilladelse og afslag hhv. før og efter ægtefællesammenføringsreformen i

¹ En eksplorativ undersøgelse er en samfundsvidenskabelig metode til at udforske forhold eller fænomener, som er mindre kendte.

2018. Analysens resultater skal ses i lyset af det. Der er derfor ikke tale om en effektanalyse af ægtefællesammenføringsreformen fra 2018, og udviklingen i andelen af afslag og tilladelser kan ikke direkte forklares med regelændringerne i 2018.

Rapporten er udformet som et *arbejdsrapport*, som præsenterer analysens hovedresultater samt samling af tabeller og figurer, der ligger til baggrund herfor.

2.0 Sammenfatning

Overordnet set viser analysens resultater, at der efter reformen af ægtefællesammenføringsreglerne i 2018 er sket en ændring i både fordelingen af tilladelser og afslag, af begrundelser for afslag og sammensætningen af gruppen af herboende personer.

Antallet af afgørelser er faldet - men det kan skyldes flere forhold

- Antallet af afgjorte sager efter de nye regler, som trådte i kraft den 1. juli 2018, er faldet i forhold til antallet af sager, der blev afgjort efter de tidligere regler. Der var fx ca. 2.700-2.900 afgørelser efter de gamle regler i sager, hvor ansøgningen blev indgivet i 2015-2017. Efter de nye regler blev der afgjort ca. 2.000 sager på baggrund af ansøgninger indgivet i 2019 og 2020. Dette fald kan imidlertid skyldes flere forhold, herunder forskydninger i sagsbehandlingen, ligesom rejserestriktioner i forbindelse med COVID-19 kan have haft betydning for antallet af afgjorte sager i 2020 og 2021. Det bemærkes også, at antallet af afgørelser i sager, hvor ansøgningen er indgivet i 2021, er uforholdsmæssigt lavt på grund af manglende data om de herboende personer.

Andelen af afslag er steget efter 2018-reformen

- Der er relativt flere, der får afslag efter 2018-reformen. Før reformen blev der givet afslag i 12 pct. af de afgørelser, der indgår i analysen. Efter reformen er der givet afslag i 22 pct. af de afgørelser, der indgår i analysen.
- Andelen af afslag i sager, hvor den herboende person er udlænding, er højere end andelen af afslag i sager, hvor den herboende person er dansk/nordisk statsborger. Det gælder både før og efter reformen.

Kvindelige herboende personer er yngre end mandlige herboende

- Generelt er kvindelige herboende personer yngre end mandlige herboende personer. Det gælder både før og efter 2018-reformen og uanset sagsudfald.

Andelen af herboende mænd, der får afslag efter reformen, er steget mest

- Før reformen var der relativt flere afslag i sager, hvor den herboende person var kvinde, end i sager, hvor den herboende person var mand. Efter reformen er dette nogenlunde udlignet. Der har altså været en større stigning i andelen af afslag i sager, hvor den herboende person er mand end i sager, hvor den herboende person er kvinde. Stigningen i andelen af afslag er især stor i afgørelser, hvor den herboende person var mand med dansk/nordisk statsborgerskab.

En stigning på over 15 procentpoint i andelen af afslag til ansøgere fra Irak, Tyrkiet, Marokko, Serbien og Thailand

- Hvis man ser på de 15 nationalitetsgrupper af ansøgere, hvor der har været flest afgørelser, har der overordnet set været en stigning i andelen af afslag for de fleste nationaliteter med undtagelse af ansøgere fra USA og Kina.
- De største stigninger i afslag efter reformen kan ses for ansøgere fra Irak (fra 27 pct. til 51 pct.), Tyrkiet (fra 19 pct. til 40 pct.), Marokko (fra 20 pct. til 40 pct.), Serbien (fra 15 pct. til 34 pct.) og Thailand (fra 9 pct. til 25 pct.).
- Andelen af afslag efter reformen er steget med 16 procentpoint – fra 22 pct. til 38 pct. – blandt ansøgere, som har statsborgerskab i MENAPT-lande². For ansøgere med statsborgerskab i øvrige ikke-vestlige lande er andelen af afslag steget fra 10 pct. til 18 pct., mens der har været et fald fra 8 pct. til 6 pct. i andelen af afslag til ansøgere, som har statsborgerskab i et vestligt land.
- De mindste stigninger – på nogle få procentpoint – i andelen af afslag ses blandt ansøgere fra Ukraine, Pakistan og Brasilien.
- Ser man på herboende personers oprindelse og udfaldet i deres sag, er personer med oprindelse i MENAPT-landene overrepræsenteret blandt dem, der har fået afslag. Det gælder både for herboende kvinder og mænd. Tendensen er blevet forstærket for kvinder fra MENAPT-landene efter reformen. Blandt de herboende personer, hvis ægtefælle/samlever har fået opholdstilladelse efter reformen, er mænd og kvinder med dansk oprindelse³ overrepræsenteret.

7 ud af 10 herboende personer med dansk/nordisk statsborgerskab har dansk oprindelse

- Hvis man ser på alle afgørelser, hvor den herboende person har dansk/nordisk statsborgerskab, har 7 ud af 10 dansk oprindelse, mens knap 2 ud af 10 har oprindelse i MENAPT-lande og ca. 1 ud af 10 har oprindelse i øvrige ikke-vestlige lande.
- I de sager, hvor den herboende person er dansk/nordisk statsborger med oprindelse i MENAPT-landene, er der hovedsageligt tale om en ansøger, der også kommer fra et MENAPT-land. I sager, hvor den herboende person er dansk/nordisk statsborger med oprindelse i Danmark eller andre lande end MENAPT, er der hovedsageligt tale om ansøgere, der har statsborgerskab i øvrige ikke-vestlige lande (fx Thailand og Filippinerne) eller vestlige lande (fx USA).
- I de sager, hvor den herboende er dansk/nordisk statsborger, er andelen af afslag steget efter reformen. Det gælder for både danske statsborgere med dansk oprindelse og for danske statsborgere med oprindelse i udlandet.
- Andelen af afslag er dog især steget i de sager, hvor den herboende danske/nordiske statsborger har oprindelse i et MENAPT-land. 40 pct. af de sager, hvor en herboende dansk/nordisk statsborger har oprindelse i et MENAPT-land, er endt med et afslag efter reformen mod 19 pct. før reformen. De tilsvarende tal for danske/nordiske statsborgere med dansk oprindelse er hhv. 11 pct. og 7 pct.

² I MENAPT landegruppen indgår lande i Mellemøsten og Nordafrika (Syrien, Kuwait, Libyen, Saudi-Arabien, Libanon, Somalia, Irak, Qatar, Sudan, Bahrain, Djibouti, Jordan, Algeriet, Forenede Arabiske Emirater, Tunesien, Egypten, Marokko, Iran, Yemen, Mauretanien, Oman) samt Afghanistan, Pakistan og Tyrkiet.

³ Jf. Danmarks Statistiks definition har en person dansk oprindelse, hvis han eller hun har mindst én forælder, som både er dansk statsborger og født i Danmark.

Tendens til, at navnlig integrationskravet er den hyppigste afslagsårsag efter 2018-reformen.

- Der kan ikke entydigt drages konklusioner om udviklingen i begrundelserne for afslag, da afslagsbegrundelsen bl.a. afhænger af, hvilke krav Udlændingestyrelsen først vurderer i sin sagsbehandling, *jf. faktaboks 3 nedenfor*, men tallene tyder på, at integrationskravet er den hyppigste årsag til afslag efter reformen.
- Der er en vis tendens til, at andelen af afslag som følge af integrationskravet er større end andelen af afslag som følge af tilknytningskravet før 2018-reformen. Eksempelvis er 55 pct. af afslagene i sager med herboende personer med dansk/nordisk statsborgerskab og 45 pct. af afslagene i sager med herboende udlændinge begrundet i manglende opfyldelse af integrationskravet. Før 2018-reformen var 11 pct. af afslagene til begge grupper begrundet i tilknytningskravet.
- Andelen af afslag på grund af det ufravigelige integrationskrav til den herboende persons danskkundskaber er større i sager, hvor den herboende person er udlænding (28 pct.), end i sager, hvor den herboende person er dansk/nordisk statsborger (24 pct.).
- Der ses også en tendens til, at afslag i afgørelser, som er truffet efter 2018-reformen, og hvor de herboende personer er mænd, i større omfang er begrundet med manglende opfyldelse af det ufravigelige integrationskrav om den herboende persons danskkundskaber, end i afgørelser, hvor de herboende personer er kvinder.
- Der er også en tendens til, at herboende personer med dansk/nordisk statsborgerskab, som har oprindelse i MENAPT-lande og øvrige ikke-vestlige lande, i større omfang får afslag på baggrund af det ufravigelige krav om danskkundskaber end danske/nordiske statsborgere med dansk oprindelse.

FAKTABOKS 3: Datagrundlag og forbehold

Der er særlige forhold, som er knyttet til data om begrundelser for afslag:

Ved behandling af en ansøgning om familiesammenføring vurderer Udlændingestyrelsen indledningsvis, om de grundlæggende betingelser er opfyldt. I sager om ægtefællesammenføring kan der eksempelvis være tale om 24-års kravet, kravet om retsgyldigt ægteskab og betingelserne om, at ægteskabet ikke må været indgået mod parternes eget ønske eller med det afgørende formål at opnå en opholdstilladelse.

Hvis de grundlæggende betingelser er opfyldt, vurderer styrelsen, om de supplerende krav, eksempelvis integrationskravet og boligkravet, er opfyldt.

Hvis en eller flere af de grundlæggende betingelser ikke er opfyldt, og der ikke er oplyst om ganske særlige forhold, der kan føre til opholdstilladelse trods manglende opfyldelse af en eller flere af de grundlæggende betingelser, meddeles der afslag på ansøgningen.

Der er ikke en egentlig prioriteret rækkefølge for vurderingen af, om de supplerende betingelser er opfyldt, men efter fast praksis vurderer Udlændingestyrelsen boligkravet som det sidste krav, inden den herboende ægtefælle anmodes om at stille økonomisk sikkerhed. Dette for at sikre, at den herboende person ikke ved et afslag med henvisning til, at boligkravet ikke er opfyldt, skaffer sig en ny bolig for herefter at få afslag, fordi et af de øvrige supplerende krav ikke er opfyldt og heller ikke var opfyldt på tidspunktet for den oprindelige ansøgning.

Udlændingestyrelsen vil derfor ikke nødvendigvis vurdere, om hvert enkelt krav for ægtefællesammenføring kan anses for opfyldt, idet der meddeles afslag ved den første konstatering af, at et krav ikke er opfyldt. Styrelsen vil dog i visse tilfælde vejlede om, at et eller flere krav efter en umiddelbar vurdering heller ikke ses opfyldt, så ansøgeren og den herboende person kan tage dette i betragtning ved overvejelserne om at indgive en ny ansøgning om ægtefællesammenføring.

I dataudtrækket er der kun registreret én begrundelse pr. afslag.

Derfor er det ikke muligt at drage entydige konklusioner om fordelingen af afslag på de forskellige begrundelser.

3.0 Analyse

I det følgende afsnit gennemgås figurerne og tabellerne bag resultaterne i afsnit 2. Det skal bemærkes, at en del herboende personer har haft flere sager (afgørelser) i perioden 2015-2021. Der ses kun på den senest kendte afgørelse i perioden pr. herboende person, således at hver person kun indgår i statistikkerne én gang.

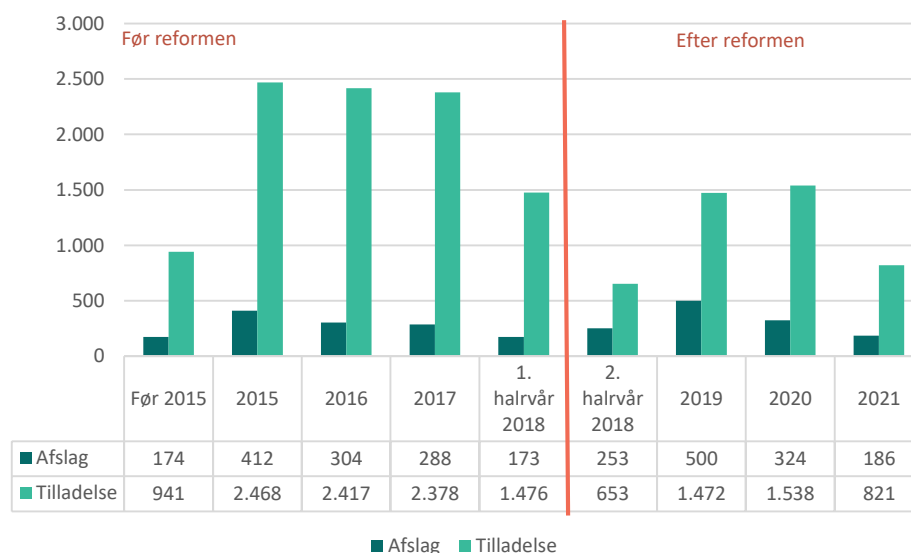
3.1 Sagsudfald

Det samlede antal afgørelser, truffet efter reglerne gældende efter 2018-reformen, er lavere end antallet af afgørelser, truffet efter reglerne gældende før 2018-reformen, *jf. figur 1*. Der var fx ca. 2.700-2.900 afgørelser truffet efter de tidligere regler i sager, hvor ansøgningen blev indgivet i 2015-2017. Efter de nye regler er der afgjort ca. 2.000 sager på baggrund af ansøgninger indgivet i 2019 og 2020.

Det lave antal afgørelser i 2021 er imidlertid ikke nødvendigvis retvisende, da det ikke har været muligt at identificere de herboende personer og koble de pågældendes oplysninger til andre registre, *jf. afsnit 1.3*, ligesom der fortsat kan være verserende sager, hvor ansøgningen er indgivet i 2021.

Faldet i antallet af afgørelser kan derfor skyldes flere forhold og ikke nødvendigvis forklares med regelændringerne i 2018. Herudover kan udbruddet af COVID-19 have påvirket antallet af ansøgninger i 2020 og 2021, hvorfor opgørelsen skal læses med forbehold herfor.

Figur 1: Antal herboende personer fordelt på sagsudfald, om afgørelsen er truffet efter reglerne før eller efter 2018-reformen og år for indgivelse af ansøgning om ægtefællesammenføring

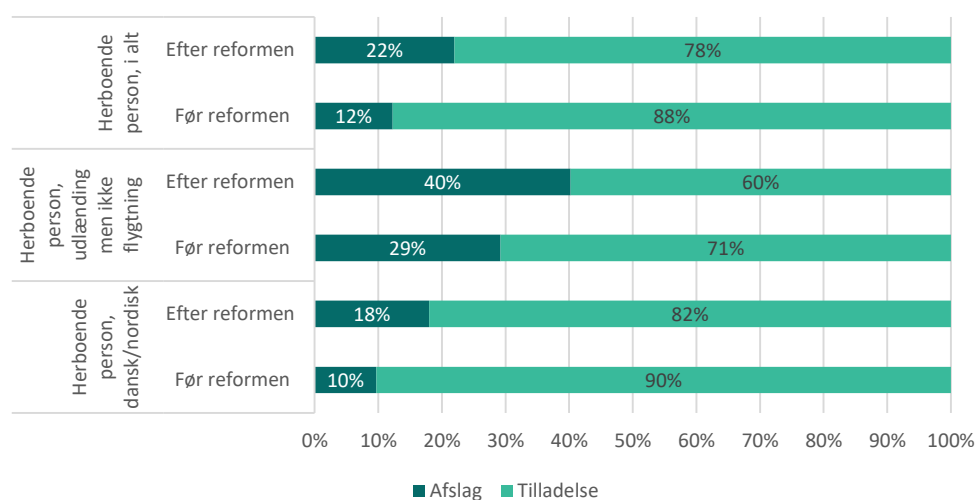
Anm.: Herboende personer med flere sager, afgjort i perioden 2015-2021, indgår i opgørelsen én gang med den sidste afgjorte sag i perioden.

Kilde: Udlændinge- og Integrationsministeriets egne beregninger pba. et særtræk fra Udlændingestyrelsen og registerdata fra Danmarks Statistik.

Figur 2 viser andelen af herboende personer, hvis ægtefælle/samlever har fået afslag eller tilladelse på baggrund af den senest afgjorte ansøgning om ægtefællesammenføring i perioden 2015-2021. Overordnet er andelen af herboende personer, hvis ægtefælle/samlever har fået afslag på deres ansøgning, steget fra 12 pct. før reformen til 22 pct. efter reformen.

Andelen af afslag, hvor den herboende person er udlænding, er højere end andelen af afslag, hvor den herboende person er dansk/nordisk statsborger. Dette gælder for afgørelser truffet både før og efter reformen. Efter reformen endte 40 pct. af afgørelserne, hvor den herboende person er udlænding, med afslag, mod 18 pct. hvor den herboende person er dansk/nordisk statsborger, jf. figur 2.

Figur 2: Andel af herboende personer fordelt på sagsudfald, statsborgerskab og om afgørelsen er truffet efter reglerne før eller efter 2018-reformen, pct.

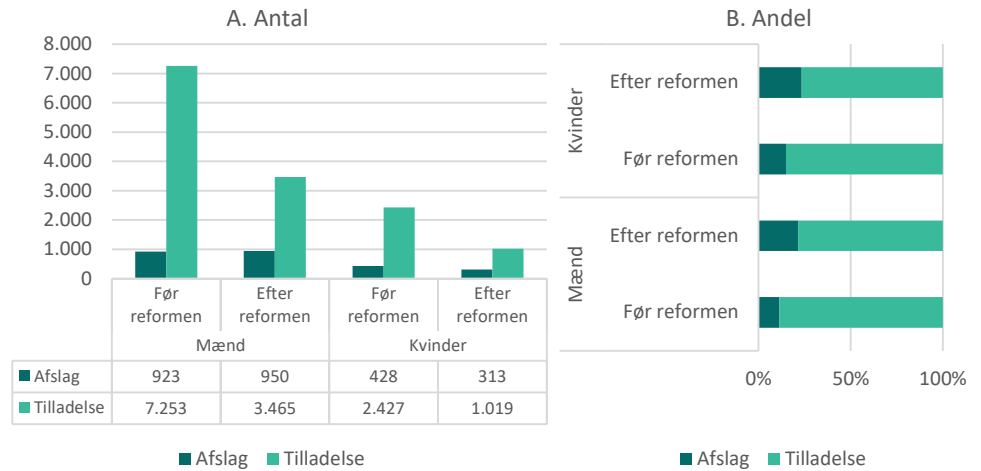
Anm.: Herboende personer med flere sager, afgjort i perioden 2015-2021, indgår i opgørelsen én gang med den sidste afgjorte sag i perioden.
 Kilde: Udlændinge- og Integrationsministeriets egne beregninger pba. et særtræk fra Udlændingestyrelsen og registerdata fra Danmarks Statistik.

3.2 Køn og alder

Det fremgår af figur 3a, at ca. 3 ud af 4 af de herboende personer, hvis ægtefælle/samlever har indgivet en ansøgning om ægtefællesammenføring, er mænd. Dette gælder for afgørelser truffet både før og efter reformen.

Omkring 15 pct. af de ægtefæller/samlevere, der ansøgte om ægtefællesammenføring med en herboende kvinde, fik afslag på ansøgningen før reformen, mens ca. 11 pct. af de ægtefæller/samlevere, der ansøgte om ægtefællesammenføring med en herboende mand, fik afslag på ansøgningen før reformen. Efter reformen er denne forskel nogenlunde udlignet. Dermed har der været en større stigning i andelen af afslag på ægtefællesammenføring med herboende mænd end med herboende kvinder, jf. figur 3b.

Figur 3a og 3b: Antal og andel herboende personer fordelt på køn, om afgørelsen er truffet efter reglerne før eller efter 2018-reformen og sagsudfald, antal og pct.

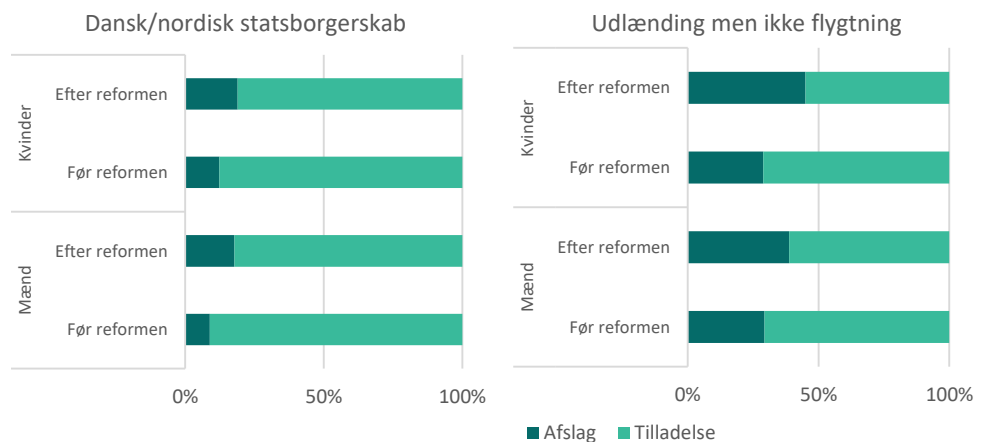
Anm.: Herboende personer, som var en del i flere sager, afgjort i perioden 2015-2021, indgår i opgørelsen én gang med den sidste afgjorte sag i perioden.

Kilde: Udlændinge- og Integrationsministeriets egne beregninger pba. et særtræk fra Udlændingestyrelsen og registerdata fra Danmarks Statistik.

Stigningen i antallet af afslag betyder, at den procentvise andel af afslag, hvor den herboende er mand med dansk/nordisk statsborgerskab, er fordoblet efter reformen (fra 9 pct. til 18 pct.), og at den procentvise andel af afslag er steget med en tredjedel i sager, hvor den herboende person er udlænding (fra 29 pct. til 39 pct.).

Ser man på afgørelser, hvor herboende personer er kvinder, er andelen af afslag steget fra 12 pct. til 19 pct. blandt herboende kvinder med dansk/nordisk statsborgerskab og fra 29 pct. til 45 pct. blandt herboende kvinder med udenlandsk statsborgerskab, jf. figur 4.

Figur 4: Andel herboende personer med dansk/nordisk statsborgerskab og udlændinge fordelt på køn, om afgørelsen er truffet efter reglerne før eller efter 2018-reformen og sagsudfald, pct.

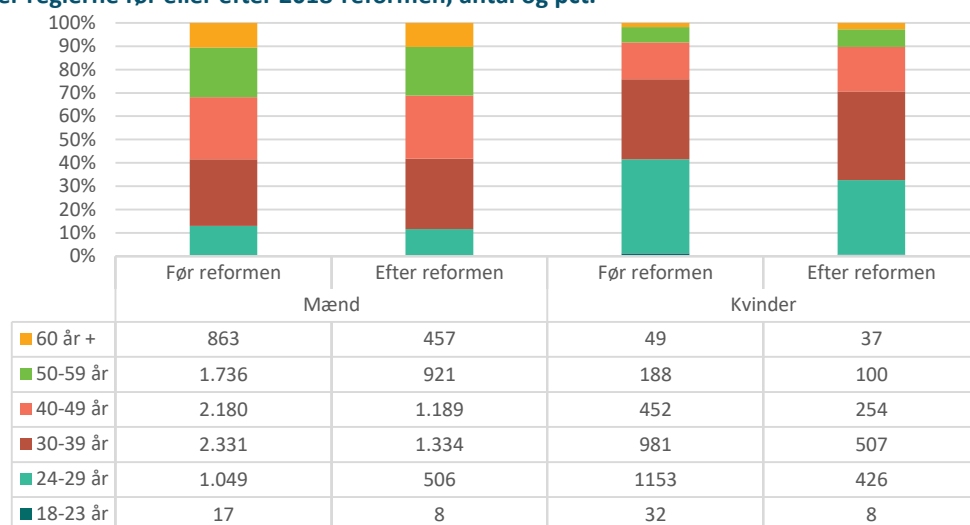

Anm.: Herboende personer med flere sager, afgjort i perioden 2015-2021, indgår i opgørelsen én gang med den sidste afgjorte sag i perioden.

Kilde: Udlændinge- og Integrationsministeriets egne beregninger pba. et særtræk fra Udlændingestyrelsen og registerdata fra Danmarks Statistik.

Både før og efter reformen er herboende kvinder, hvis ægtefælle/samlever har ansøgt om ægtefællesammenføring, yngre end herboende mænd, hvis ægtefælle/samlever har ansøgt om ægtefællesammenføring, jf. figur 5. Hvis man ser på udviklingen i alderssammensætningen blandt herboende personer, hvis sager er afgjort før og efter reformen, er der ingen tydelig forskel blandt mændene. Herboende kvinder med en afgørelse efter reformen er derimod ældre end herboende kvinder, der har fået en afgørelse før reformen.

Figur 5: Antal og andel herboende personer fordelt på køn, alder og om afgørelsen er truffet efter reglerne før eller efter 2018-reformen, antal og pct.

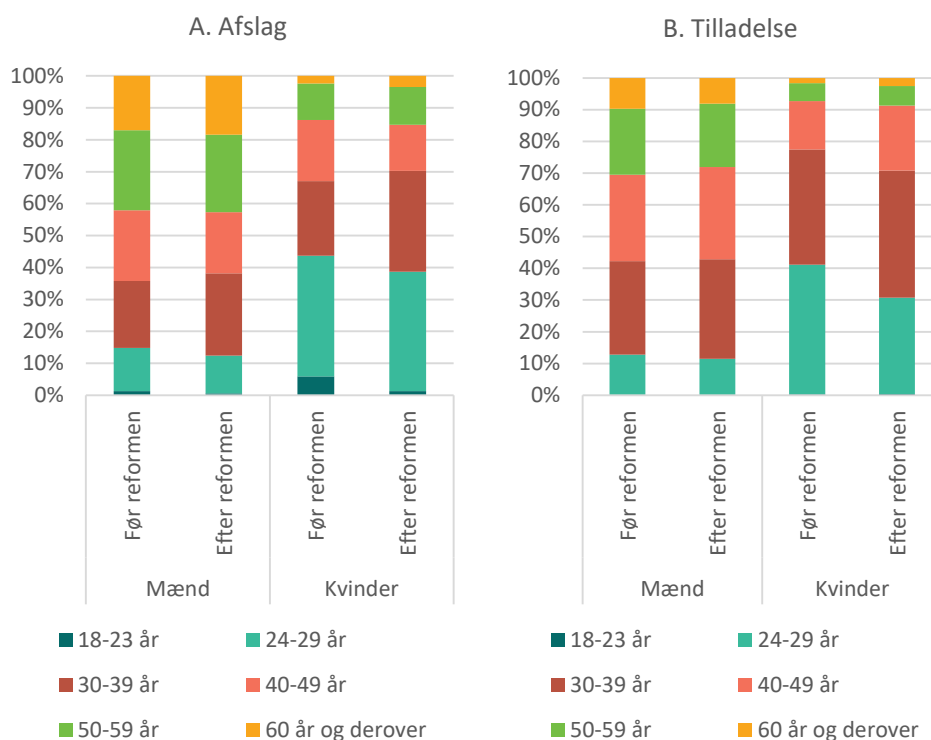
Anm.: Herboende personer med flere sager, afgjort i perioden 2015-2021, indgår i opgørelsen én gang med den sidste afgjorte sag i perioden.

Anm.: Personernes alder er opgjort på afgørelsestidspunkt.

Kilde: Udlændinge- og Integrationsministeriets egne beregninger pba. et særtræk fra Udlændingestyrelsen og registerdata fra Danmarks Statistik.

Figur 6a og 6b viser, at herboende kvinder, hvis ægtefælle/samlever har fået enten afslag eller tilladelse, er yngre end mændene, hvis ægtefælle/samlever har fået enten afslag eller tilladelse. Eksempelvis var 30 pct. af de herboende kvinder, hvis ægtefælle/samlever har fået tilladelse efter reglerne efter 2018-reformen, under 30 år, mens dette kun gør sig gældende for 11 pct. af den samme gruppe herboende mænd, jf. figur 6a og 6b.

Figur 6a og 6b: Andel herboende personer med hhv. afslag og tilladelse fordelt på køn, alder og om afgørelsen er truffet efter reglerne før eller efter 2018-reformen, pct.

Anm.: Herboende personer med flere sager, afgjort i perioden 2015-2021, indgår i opgørelsen én gang med den sidste afgjorte sag i perioden.

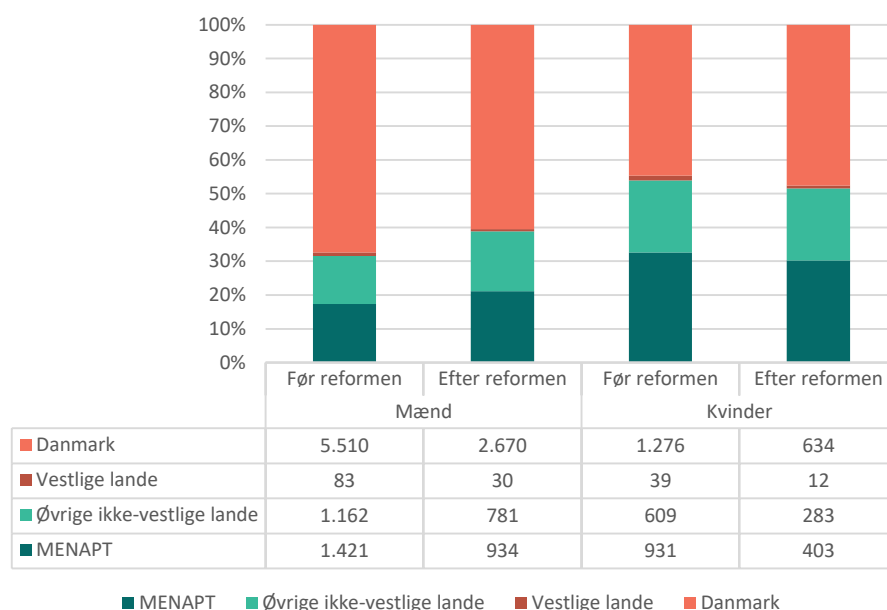
Kilde: Udlændinge- og Integrationsministeriets egne beregninger pba. et særtræk fra Udlændingestyrelsen og registerdata fra Danmarks Statistik.

3.3 Den herboendes oprindelse

Størstedelen af de herboende mænd har dansk oprindelse⁴, mens en større andel af de herboende kvinder har oprindelse i et ikke-vestligt land. Dette gælder både før og efter reformen. Omkring 30 pct. af herboende kvinder, der har søgt om ægtefællesammenføring efter reformen, har oprindelse i MENAPT-landene, mens dette gælder for ca. 20 pct. af mændene, jf. figur 7.

⁴ Jf. Danmarks Statistiks definition har en person dansk oprindelse, hvis han eller hun har mindst én forælder, som både er dansk statsborger og født i Danmark.

Figur 7: Antal og andel herboende personer fordelt på oprindelse, køn og om afgørelsen er truffet efter reglerne før eller efter 2018-reformen, antal og pct.

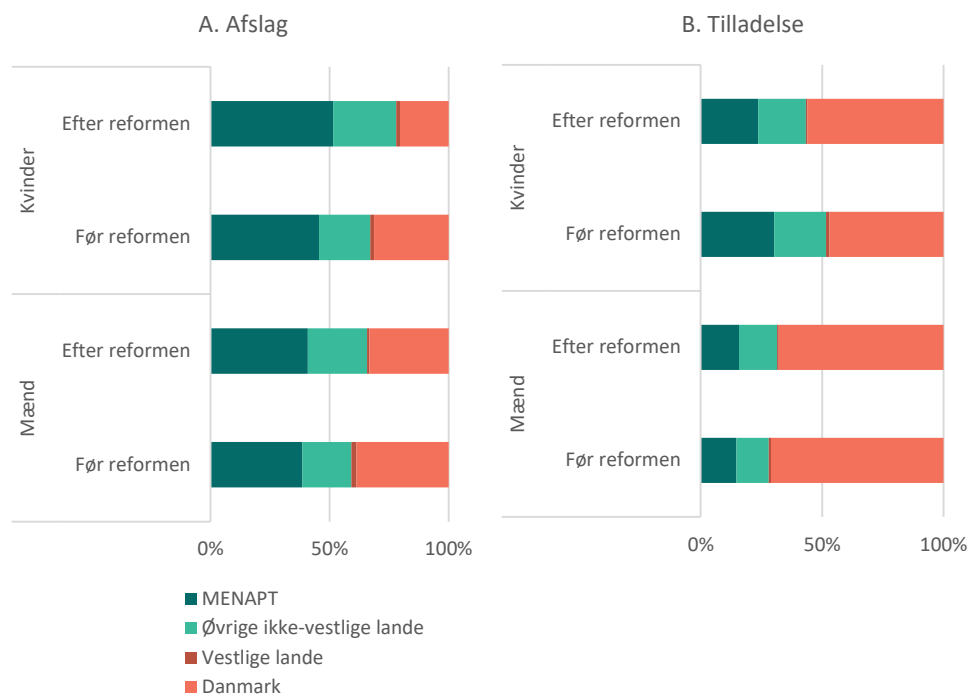

Anm.: Herboende personer med flere sager, afgjort i perioden 2015-2021, indgår i opgørelsen én gang med den sidste afgjorte sag i perioden.
 Kilde: Udlændinge- og Integrationsministeriets egne beregninger pba. et særtræk fra Udlændingestyrelsen og registerdata fra Danmarks Statistik.

Nedenstående figur 8 viser herboende personer, hvis ægtefælle/samlever enten har fået afslag (figur 8a) eller tilladelse (figur 8b) på deres ansøgning om ægtefællesammenføring. Blandt de herboende personer, hvis ægtefælle/samlever har fået afslag, er personer med oprindelse i MENAPT-landene overrepræsenteret. Dette gælder både for mænd og kvinder. Denne tendens er særligt blevet forstærket for herboende kvinder med oprindelse i MENAPT-landene efter reformen. Denne gruppe kvinder udgjorde 46 pct. af de herboende kvinder, hvis ægtefælle/samlever fik afslag efter reglerne før 2018-reformen, mens de udgør 51 pct. efter reformen, jf. figur 8a.

Blandt de herboende personer, hvis ægtefælle/samlever har fået opholdstilladelse efter reformen, er både mænd og kvinder med dansk oprindelse overrepræsenteret. Herboende mænd med dansk oprindelse udgør 60 pct. af de mænd, hvis ægtefælle/samlever har søgt om ægtefællesammenføring efter reformen, mens de udgør 68 pct. af de herboende mænd, hvis ægtefælle/samlever har fået opholdstilladelse. For herboende kvinder med dansk oprindelse er de tilsvarende andele hhv. 48 pct. og 56 pct., jf. figur 8b.

Figur 8a og 8b: Andel af herboende personer med hhv. afslag og tilladelse som sagsudfald fordelt på oprindelse, køn og om afgørelsen er truffet efter reglerne før eller efter 2018-reformen, pct.

Anm.: Herboende personer med flere sager, afgjort i perioden 2015-2021, indgår i opgørelsen én gang med den sidste afgjorte sag i perioden.

Kilde: Udlændinge- og Integrationsministeriets egne beregninger pba. et særtræk fra Udlændingestyrelsen og registerdata fra Danmarks Statistik.

3.4 Ansørgernes nationalitet

Der er store forskelle i andelen af afslag mellem ansøgerne fra de forskellige statsborgerskabsgrupper. Nedenstående tabel 1 viser antal og andel afslag for de 15 største nationalitetsgrupper blandt ansøgere. Nedenstående tabel 2 og 3 viser de samme data men fordelt på, om ansøgeren har ansøgt om ægtefællesammenføring med en herboende person med dansk/nordisk statsborgerskab (tabel 2) eller med en herboende udlænding (tabel 3).

Før ægtefællesammenføringsreformen var andelen af afslag størst blandt ansøgere fra Irak (27 pct.), Marokko (20 pct.) og Pakistan (20 pct.). Efter reformen er andelen af afslag størst blandt ansøgere fra Irak (51 pct.), Marokko (40 pct.) og Tyrkiet (40 pct.), *jf. tabel 1*.

Der er overordnet sket en stigning i andelen af afslag for de fleste statsborgerskabsgrupper, bortset fra ansøgere med statsborgerskab i USA og Kina. De største stigninger i afslag efter reformen ses for ansøgere fra Irak (fra 27 pct. til 51 pct.), Tyrkiet (fra 19 pct. til 40 pct.), Marokko (fra 20 pct. til 40 pct.), Serbien (fra 15 pct. til 34 pct.) og Thailand (fra 9 pct. til 25 pct.). De mindste stigninger – på nogle få procentpoint – i andelen af afslag ses blandt ansøgere fra Ukraine, Indien, Pakistan og Brasilien, *jf. tabel 1*.

Tabel 1: Ansøgere med en afgørelse truffet i perioden 2015-2021, fordelt på ansøgernes nationalitet, om afgørelsen er truffet efter reglerne før eller efter 2018-reformen og sagsudfald, antal og pct.

Nationalitet	Før reformen			Efter reformen		
	I alt Antal	Heraf afslag Antal Andel		I alt Antal	Heraf afslag Antal Andel	
Thailand	1.458	131	9%	531	132	25%
Filippinerne	1.161	64	6%	536	67	13%
Tyrkiet	762	148	19%	490	194	40%
USA	638	44	7%	457	22	5%
Kina	460	47	10%	184	17	9%
Ukraine	370	28	8%	263	26	10%
Pakistan	371	73	20%	251	57	23%
Brasilien	301	20	7%	182	19	10%
Vietnam	356	46	13%	108	23	21%
Marokko	318	63	20%	132	53	40%
Rusland	228	14	6%	142	20	14%
Indien	183	15	8%	131	15	11%
Iran	178	34	19%	110	37	34%
Irak	182	50	27%	91	46	51%
Serbien	160	24	15%	100	34	34%
Øvrige	3.905	550	14%	2.039	501	25%
I alt	11.031	1.351	12%	5.747	1.263	22%

Anm.: Top-15 største nationalitetsgrupper med flest afgørelser i perioden 2015-2021 er inkluderet.

Anm.: Herboende personer med flere sager, afgjort i perioden 2015-2021, indgår i opgørelsen én gang med den sidste afgjorte sag i perioden.

Kilde: Udlændinge- og Integrationsministeriets egne beregninger pba. et særtræk fra Udlændingestyrelsen.

I tabel 2a og 2b nedenfor er ansøgernes nationalitet underopdelt efter den herboende persons statsborgerskab. Tabel 2a viser nationalitetsfordelingen blandt ansøgere, som er ægtefæller/samleverer til herboende personer med dansk/nordisk statsborgerskab. Som det fremgår, ses her samme tendens til en overordnet stigning i andelen af afslag, bortset fra hvor ansøgerne er fra USA, Canada, Kina og Pakistan. De største stigninger efter reformen ses blandt ansøgere fra Marokko (fra 16 pct. til 41 pct.), Tyrkiet (fra 11 pct. til 34 pct.) og Iran (fra 17 pct. til 35 pct.).

Tabel 2a: Ansøgere, som er ægtefæller/samleverer til herboende personer med dansk/nordisk statsborgerskab, og med en afgørelse, truffet i perioden 2015-2021, fordelt på ansøgernes nationalitet, om afgørelsen er truffet efter reglerne før eller efter 2018-reformen og sagsudfald, antal og pct.

Nationalitet	Før reformen			Efter reformen		
	I alt Antal	Heraf afslag Antal Andel		I alt Antal	Heraf afslag Antal Andel	
Thailand	1.425	118	8%	516	120	23%
Filippinerne	1.127	55	5%	519	59	11%
USA	629	43	7%	453	21	5%
Tyrkiet	514	59	11%	208	71	34%
Ukraine	315	10	3%	224	19	8%
Kina	373	28	8%	153	9	6%
Brasilien	299	20	7%	179	17	9%
Vietnam	317	34	11%	95	17	18%
Pakistan	240	45	19%	138	26	19%

Nationalitet	Før reformen			Efter reformen		
	I alt	Heraf afslag		I alt	Heraf afslag	
	Antal	Antal	Andel	Antal	Antal	Andel
Marokko	258	42	16%	112	46	41%
Rusland	219	11	5%	130	15	12%
Iran	156	26	17%	95	33	35%
Australien	168	14	8%	79	7	9%
Canada	135	11	8%	81	4	5%
Indien	132	5	4%	82	8	10%
Øvrige	3.280	408	12%	1.656	378	23%
I alt	9.587	929	10%	4.720	850	18%

Anm.: Top-15 største nationalitetsgrupper med flest afgørelser i perioden 2015-2021 er inkluderet.

Anm.: Herboende personer med flere sager, afgjort i perioden 2015-2021, indgår i opgørelsen én gang med den sidste afgjorte sag i perioden.

Kilde: Udlændinge- og Integrationsministeriets egne beregninger pba. et særtræk fra Udlændingestyrelsen.

Tabel 2b viser nationalitetsfordelingen blandt ansøgere til herboende personer, som er udlændinge. Der er samme tendens til en overordnet stigning i andelen af afslag. De største stigninger efter reformen ses blandt ansøgere fra Kosovo (fra 18 pct. til 56 pct.) og Nordmakedonien (fra 24 pct. til 60 pct.). Her er dog flere nationaliteter, hvor der er et fald i andelen af afslag: Ukraine og Indien. Det bemærkes dog, at antallet af ansøgere er forholdsvist lille i enkelte af statsborgerskabsgrupperne, hvorfor små afvigelser i antallet af afslag kan betyde store udsving i andelen af afslag.

Tabel 2b: Ansøgere, som er ægtefæller/samleverer til herboende personer, som er udlændinge, men ikke flygtninge og med en afgørelse truffet i perioden 2015-2021, fordelt på ansøgernes nationalitet, om afgørelsen er truffet efter reglerne før eller efter 2018-reformen og sagsudfald, antal og pct.

Nationalitet	Før reformen			Efter reformen		
	I alt	Heraf afslag		I alt	Heraf afslag	
	Antal	Antal	Andel	Antal	Antal	Andel
Tyrkiet	248	89	36%	282	123	44%
Pakistan	131	28	21%	113	31	27%
Kina	87	19	22%	31	8	26%
Nordmakedonien	68	16	24%	40	24	60%
Serbien	57	15	26%	50	22	44%
Indien	51	10	20%	49	7	14%
Ukraine	55	18	33%	39	7	18%
Marokko	60	21	35%	20	7	35%
Kosovo	40	7	18%	34	19	56%
Afghanistan	49	24	49%	22	14	64%
Nepal	42	5	12%	26	8	31%
Bangladesh	*	*	6%	32	3	9%
Irak	41	22	54%	20	12	60%
Vietnam	39	12	31%	13	6	46%
Filippinerne	34	9	26%	17	8	47%
Øvrige	*	*	29%	239	114	48%
I alt	1.444	422	29%	1.027	413	40%

Anm.: Top-15 største nationalitetsgrupper med flest afgørelser i perioden 2015-2021 er inkluderet.

Anm.: Herboende personer med flere sager, afgjort i perioden 2015-2021, indgår i opgørelsen én gang med den sidste afgjorte sag i perioden.

Kilde: Udlændinge- og Integrationsministeriets egne beregninger pba. et særtræk fra Udlændingestyrelsen.

Tabel 3 viser en samlet oversigt over afgørelser, herunder andel af afslag før og efter reformen, fordelt på ansøgerens nationalitet. Det fremgår af tabellen, at der er sket en stigning på 16 procentpoint i andelen af afslag til ansøgere med statsborgerskab i MENAPT-lande. Andelen af afslag til ansøgere med statsborgerskab i øvrige ikke-vestlige lande er steget med 8 procentpoint, mens der har været et fald i andelen af afslag til statsborgere i vestlige lande, såsom USA, Australien mv.

Tabel 3: Ansøgere med en afgørelse truffet i perioden 2015-2021, fordelt på ansøgernes nationalitet, om afgørelsen er truffet efter reglerne før eller efter 2018-reformen og sagsudfald, antal og pct.

	Før reformen			Efter reformen		
	I alt Antal	Heraf afslag Antal Andel		I alt Antal	Heraf afslag Antal Andel	
Vestlige lande	1.007	83	8%	651	39	6%
MENAPT-lande	2.538	556	22%	1.431	546	38%
Øvrige ikke-vestlige lande	7.486	712	10%	3.665	678	18%
I alt	11.031	1.351	12%	5.747	1.263	22%

Anm.: Herboende personer med flere sager, afgjort i perioden 2015-2021, indgår i opgørelsen én gang med den sidste afgjorte sag i perioden.

Kilde: Udlændinge- og Integrationsministeriets egne beregninger pba. et særtræk fra Udlændingestyrelsen.

3.5 Afslag og begrundelser

Dette afsnit fokuserer på begrundelserne for afslag fordelt på, om den herboende person er dansk/nordisk statsborger eller udlænding (tabel 4), og om den herboende person er mand eller kvinde (tabel 5). Det bemærkes, at der ikke entydigt kan drages konklusioner om fordelingen af begrundelserne for afslagene, da dette kan afhænge af rækkefølgen i sagsbehandlingen, jf. faktaboks 3 i afsnit 3.0.

Overordnet indikerer tabel 4, at integrationskravet er den hyppigste årsag til afslag efter reformen. Eksempelvis er 55 pct. af afslagene i afgørelser, hvor den herboende er dansk/nordisk statsborger, og 45 pct. af afslagene i afgørelser, hvor den herboende er udlænding, begrundet i manglende opfyldelse af integrationskravet. Før 2018-reformen var 11 pct. af afslagene til begge grupper begrundet i manglende opfyldelse af tilknytningskravet. Der er dermed en tendens til, at andelen af afslag som følge af integrationskravet er større end andelen af afslag som følge af tilknytningskravet før 2018-reformen, jf. tabel 4.

Andelen af afslag på baggrund af det ufravigelige integrationskrav til den herboende persons dansk kundskaber er større i sager, hvor den herboende person er udlænding (28 pct.), end i sager, hvor den herboende person er dansk/nordisk statsborger (24 pct.), jf. tabel 4.

Tallene i tabel 5 viser overordnet, at tendensen til, at andelen af afslag som følge af integrationskravet er større end andelen af afslag som følge af tilknytningskravet før 2018-reformen, både gælder for herboende mænd og kvinder. Blandt herboende personer, hvor afgørelsen er truffet efter reglerne efter 2018-reformen, ses en tendens til, at herboende mænd i højere grad (30 pct.) end herboende kvinder (10 pct.) får afslag på grund af manglende opfyldelse af det ufravigelige integrationskrav om dansk kundskaber, jf. tabel 5.

Tabel 4: Herboende personer med afslag som sagsudfald fordelt på begrundelse, den herboende persons type og om afgørelsen er truffet efter reglerne før eller efter 2018-reformen

Begrundelse	FØR REFORMEN				EFTER REFORMEN			
	Reference, dansk/nordisk		Reference, udlænding men ikke flygtning		Reference, dansk/nordisk		Reference, udlænding men ikke flygtning	
	Antal	Andel	Antal	Andel	Antal	Andel	Antal	Andel
<i>Grundlæggende betingelser</i>								
Gyldigt ægteskab eller fast samliv	165	18%	36	9%	78	9%	31	8%
Formodning for tvangsægteskab/samliv	10	1%	8	2%	6	1%	3	1%
Proformaægteskab/samliv	139	15%	11	3%	53	6%	9	2%
24-års-krav er ikke opfyldt	24	3%	11	3%	11	1%	5	1%
Krav til den herboende persons overførte betingelser for tidsubegrænset opholdstilladelse er ikke opfyldt (før 2018-reformen)			120	28%			*	*
Krav til den herboende persons overførte betingelser for tidsubegrænset opholdstilladelse er ikke opfyldt (efter 2018-reformen)							43	10%
Den herboende person har haft tidsubegrænset opholdstilladelse i mindre end 3 år							62	15%
Referencen er ikke fastboende	21	2%	91	22%	9	1%	3	1%
<i>Supplerende betingelser</i>								
Integrationskrav: Ufravigeligt krav om den herboende persons dansk kundskaber					203	24%	114	28%
Integrationskrav: Øvrige krav**					265	31%	72	17%
Den herboende person har modtaget offentlige ydelser	150	16%	37	9%	67	8%	30	7%
Tilknytningskrav er ikke opfyldt	104	11%	46	11%	*	*		
Boligkrav er ikke opfyldt	85	9%	13	3%	20	2%	*	*
Bolig omfattet af boligkravlisten	0	0%	0	0%	6	1%	*	*
Besøgskrav er ikke opfyldt					45	5%	9	*
Kriminalitet	5	1%	0	0%	*	*	0	*
Sikkerhed er ikke stillet	132	14%	6	1%	28	3%	*	*
<i>Øvrige</i>								
	94	10%	35	8%	55	9%	24	6%
I alt	929	100%	422	100%	850	100%	413	100%

Anm.: * Cellerne med antallet af observationer under 3 opgøres ikke grundet diskretionering, cellerne med flere observationer diskretioneres endvidere, hvis det er muligt at regne sig frem til celler med under 3 observationer.

Anm.:**Statistisk er det ikke muligt at udskille de enkelte øvrige betingelser i integrationskravet.

Anm.: Herboende personer med flere sager, afgjort i perioden 2015-2021, indgår i opgørelsen én gang med den sidste afgjorte sag i perioden.

Anm.: Der er foretaget grupperinger af en række begrundelser:

Kategorien "Gyldigt ægteskab eller fast samliv" omfatter følgende begrundelser "Ej retslydigt ægteskab/manglende samliv", "Ej sandsynliggjort. samliv på fælles bopæl", "Samlivskrav ej opfyldt" og "Samlivskrav ej opfyldt, referencen død";

Kategorien "Krav til den herboende persons overførte betingelser for tidsubegrænset opholdstilladelse er ikke opfyldt (før 2018-reformen)" omfatter begrundelse "Overførte TUB-krav ej opfyldt" og "Supplerende TUB-krav ej opfyldt";

Kategorien "Tilknytningskrav er ikke opfyldt" omfatter begrundelse "Tilknytningskrav ej opfyldt, Ref. DK-svækket tilknytning";

Kategorien Øvrige omfatter følgende begrundelser: "Andet", "Reference flygtning – ej forlænget", "Ej ganske særlige grunde", "Ej ganske særlige grunde, ej afledt opholdsret".

Kilde: Udlændinge- og Integrationsministeriets egne beregninger pba. et særtræk fra Udlændingestyrelsen og registerdata fra Danmarks Statistik.

Tabel 5: Herboende personer med afslag som sagsudfald fordelt på begrundelse, den herboende persons køn og om afgørelsen er truffet efter reglerne før eller efter 2018-reformen

Begrundelse	FØR REFORMEN				EFTER REFORMEN			
	Mænd		Kvinder		Mænd		Kvinder	
	Antal	Andel	Antal	Andel	Antal	Andel	Antal	Andel
Grundlæggende betingelser								
Gyldigt ægteskab eller fast samliv	59	19%	71	17%	72	8%	37	12%
Formodning for tvangsægteskab/samliv	10	3%	6	1%	6	1%	3	1%
Proformaægteskab/samliv	34	11%	27	6%	46	5%	16	5%
24-års-krav er ikke opfyldt	8	3%	16	4%	13	1%	3	1%
Krav til den herboende persons overførte betingelser for tidsubegrænset opholdstilladelse er ikke opfyldt (før 2018-reformen)			33	8%	*	*		
Krav til den herboende persons overførte betingelser for tidsubegrænset opholdstilladelse er ikke opfyldt (efter 2018-reformen)					27	3%	16	5%
Den herboende person har haft tidsubegrænset opholdstilladelse i mindre end 3 år			28	7%	39	4%	23	7%
Referencen er ikke fastboende	7	2%	10	2%	9	1%	3	1%
Supplerende betingelser								
Integrationskrav: Ufravigeligt krav om den herboende persons dansk kundskaber					286	30%	31	10%
Integrationskrav: Øvrige krav**					250	26%	87	28%
Den herboende person har modtaget offentlige ydelser	129	14%	58	14%	72	8%	25	8%
Tilknytningskrav er ikke opfyldt	105	11%	45	11%	*	*		
Boligkrav er ikke opfyldt	71	8%	27	6%	16	2%	6	2%
Bolig omfattet af boligkravlisten	0	0%	0	0%	5	1%	3	1%
Besøgskrav er ikke opfyldt	0	0%	0	0%	33	3%	21	7%
Kriminalitet	5	1%	0	0%	*	*	0	0%
Sikkerhed er ikke stillet	104	11%	34	8%	20	2%	10	3%
Øvrige								
	56	6%	73	17%	50	5%	29	9%
I alt	923	100%	428	100%	950	100%	313	100%

Anm.: * Cellerne med antallet af observationer under 3 opgøres ikke grundet diskretionering, cellerne med flere observationer diskretioneres endvidere, hvis det er muligt at regne sig frem til celler med under 3 observationer.

Anm.:**Statistisk er det ikke muligt at udskille de enkelte øvrige betingelser i integrationskravet.

Anm.: Herboende personer med flere sager, afgjort i perioden 2015-2021, indgår i opgørelsen én gang med den sidste afgjorte sag i perioden.

Anm.: Der er foretaget grupperinger af en række begrundelser:

Kategorien "Gyldigt ægteskab eller fast samliv" omfatter følgende begrundelser "Ej retsgyldigt ægteskab/manglende samliv", "Ej sandsynliggjort. samliv på fælles bopæl", "Samlivskrav ej opfyldt" og "Samlivskrav ej opfyldt, referencen død";

Kategorien "Krav til den herboende persons overførte betingelser for tidsubegrænset opholdstilladelse er ikke opfyldt (før 2018-reformen)" omfatter begrundelse "Overførte TUB-krav ej opfyldt" og "Supplerende TUB-krav ej opfyldt";

Kategorien "Tilknytningskrav er ikke opfyldt" omfatter begrundelse "Tilknytningskrav ej opfyldt, Ref. DK-svækket tilknytning";

Kategorien Øvrige omfatter følgende begrundelser: "Andet", "Reference flygtning – ej forlænget", "Ej ganske særlige grunde", "Ej ganske særlige grunde, ej afledt opholdsret".

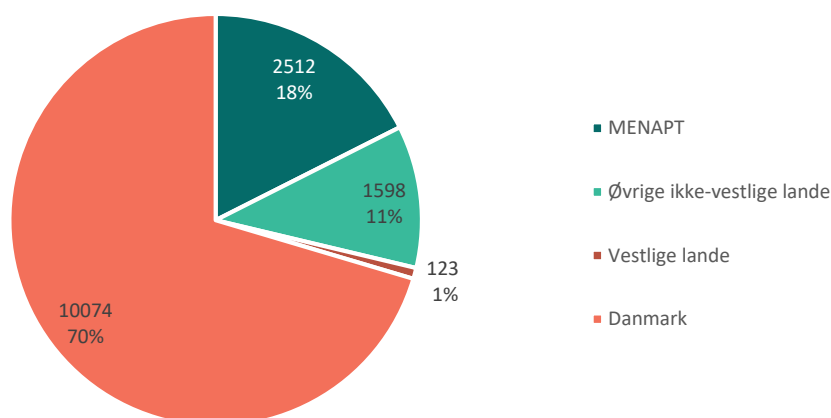
Kilde: Udlændinge- og Integrationsministeriets egne beregninger pba. et særtræk fra Udlændingestyrelsen og registerdata fra Danmarks Statistik.

3.6 Herboende personer med dansk/nordisk statsborgerskab

Det følgende afsnit fokuserer udelukkende på herboende personer med dansk/nordisk statsborgerskab og deres oprindelse.

7 ud af 10 herboende personer med dansk/nordisk statsborgerskab har dansk oprindelse, mens knap 2 ud af 10 har oprindelse i MENAPT-lande, og ca. 1 ud af 10 har oprindelse i øvrige ikke-vestlige lande, *jf. figur 9*.

Figur 9: Herboende personer med dansk/nordisk statsborgerskab fordelt på oprindelse, antal og pct.

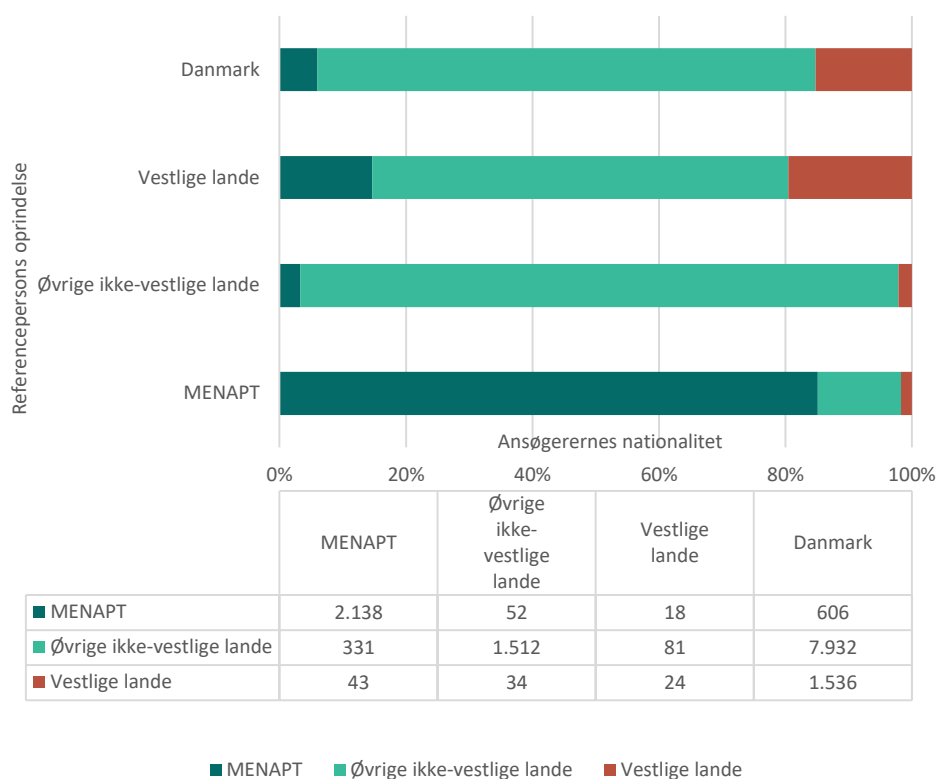

Anm.: Kun den herboende persons senest afgjorte sag indgår.

Kilde: Udlændinge- og Integrationsministeriets egne beregninger pba. et særtræk fra Udlændingestyrelsen og registerdata fra Danmarks Statistik.

Langt størstedelen (85 pct.) af de herboende personer, som er danske/nordiske statsborgere med oprindelse i MENAPT-landene, har ønsket ægtefællesammenføring med ansøgere, der har statsborgerskab i MENAPT-lande. Derimod har herboende danske/nordiske statsborgere med oprindelse i Danmark (79 pct.), vestlige lande (66 pct.) eller de øvrige ikke-vestlige lande (95 pct.) hovedsagelig ønsket ægtefællesammenføring med ansøgere, der har statsborgerskab i øvrige ikke-vestlige lande, *jf. figur 10*.

Figur 10: Antal herboende personer med dansk/nordisk statsborgerskab fordelt på oprindelse og ansøgerens nationalitet, antal og pct.

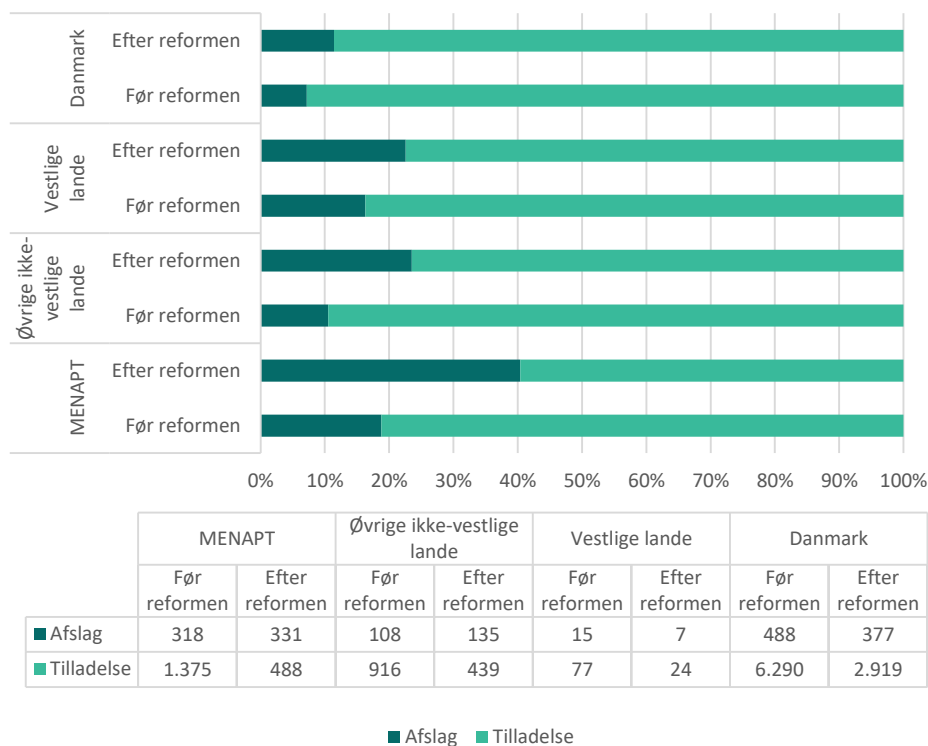

Anm.: Kun den herboende persons senest afgjorte sag indgår.

Kilde: Udlændinge- og Integrationsministeriets egne beregninger pba. et særtræk fra Udlændingestyrelsen og registerdata fra Danmarks Statistik.

Andelen af afslag, meddelt i sager, hvor den herboende person er dansk/nordisk statsborger, er steget efter 2018-reformen. Det gælder uanset den herboende persons oprindelse. Den største stigning i andelen af afslag ses i sager, hvor den herboende person er dansk/nordisk statsborger med oprindelse i et MENAPT-land. 40 pct. af disse sager endte med afslag efter reformen. Før reformen blev der meddelt afslag i 19 pct. af sagerne. I sager, hvor den herboende er dansk/nordisk statsborger med dansk oprindelse, er andelen af afslag steget fra 7 pct. til 11 pct., *jf. figur 11*.

Figur 11: Antal herboende personer med dansk/nordisk statsborgerskab fordelt på sagsudfald i deres seneste sag, oprindelse og om afgørelsen er truffet efter reglerne før eller efter 2018-reformen, antal og pct.

Anm.: Kun den herboende persons senest afgjorte sag indgår.

Kilde: Udlændinge- og Integrationsministeriets egne beregninger pba. et særtræk fra Udlændingestyrelsen og registerdata fra Danmarks Statistik.

For gruppen af herboende danske/nordiske statsborgere ses der på tværs af disse persons oprindelse en tendens til, at integrationskravet er den hyppigste årsag til afslag efter reformen. Herboende danske/nordiske statsborgere med oprindelse i MENAPT-lande (27 pct.) og øvrige ikke-vestlige lande (27 pct.) får dog i højere grad afslag på baggrund af det ufravigelige krav om dansk kundskaber end danske/nordiske statsborgere med dansk oprindelse (19 pct.), jf. tabel 6.

Tabel 6: Begrundelse for afslag i sager, hvor den herboende person er dansk/nordisk statsborger, fordelt på den herboende persons oprindelse og om afgørelsen er truffet efter reglerne før eller efter 2018-reformen

Begrundelse	FØR REFORMEN						EFTER REFORMEN					
	MENAPT-oprindelse		Øvrig ikke-vestlig oprindelse		Dansk oprindelse		MENAPT-oprindelse		Øvrig ikke-vestlig oprindelse		Dansk oprindelse	
	Antal	Andel	Antal	Andel	Antal	Andel	Antal	Andel	Antal	Andel	Antal	Andel
Grundlæggende betingelser												
Gyldigt ægteskab eller fast samliv	59	19%	14	13%	90	18%	28	8%	7	5%	41	11%
Formodning for tvangsægteskab/samliv	10	3%	0	0%	0	0%	6	2%	0	0%	0	0%
Proformaægteskab/samliv	34	11%	9	8%	96	20%	19	6%	7	5%	27	7%
24-års-krav er ikke opfyldt	8	3%	*	*	14	3%	6	2%	0	0%	5	1%
Referencen er ikke fastboende	7	2%	*	*	13	3%	3	1%	*	*	4	1%
Supplerende betingelser												
Integrationskrav: Ufravigeligt krav om den herboende persons dansk kundskaber							91	27%	36	27%	72	19%
Integrationskrav: Øvrige krav**							89	27%	50	37%	126	33%
Den herboende person har modtaget offentlige ydelser	53	17%	22	20%	73	15%	28	8%	12	9%	27	7%
Tilknytningskrav er ikke opfyldt	71	22%	24	22%	3	1%	*	*	*	*	*	*
Boligkrav er ikke opfyldt	24	8%	12	11%	47	10%	5	2%	0	0%	15	4%
Bolig omfattet af boligkravlisten	0	0%	0	0%	*	*	4	1%	*	*	*	*
Besøgskrav er ikke opfyldt	0	0%	0	0%	*	*	27	8%	10	7%	8	2%
Kriminalitet	4	1%	0	0%	*	*	*	*	0	*	*	*
Sikkerhed er ikke stillet	15	5%	9	8%	107	22%	*	*	4	3%	21	6%
Øvrige	33	10%	15	14%	44	9%	21	6%	5	4%	29	8%
I alt	318	100%	108	100%	488	100%	331	100%	135	100%	377	100%

Anm.: * Cellerne med antallet af observationer under 3 opgøres ikke grundet diskretionering, cellerne med flere observationer diskretioneres endvidere, hvis det er muligt at regne sig frem til celler med under 3 observationer.

Anm.:**Statistisk er det ikke muligt at udskille de enkelte øvrige betingelser i integrationskravet.

Anm.: Der er foretaget grupperinger af en række begrundelser:

Kategorien "Gyldigt ægteskab eller fast samliv" omfatter følgende begrundelser "Ej retsgyldigt ægteskab/manglende samliv", Ej sandsynliggjort. samliv på fælles bopæl", "Samlivskrav ej opfyldt" og "Samlivskrav ej opfyldt, referencen død";

Kategorien "Krav til den herboende persons overførte betingelser for tidsbegrænset opholdstilladelse er ikke opfyldt (før 2018-reformen)" omfatter begrundelse "Overførte TUB-krav ej opfyldt" og "Supplerende TUB-krav ej opfyldt";

Kategorien "Tilknytningskrav er ikke opfyldt" omfatter begrundelse " Tilknytningskrav ej opfyldt, Ref. DK-svækket tilknytning";

Kategorien Øvrige omfatter følgende begrundelser: "Andet", "Reference flygtning – ej forlænget", "Ej ganske særlige grunde", "Ej ganske særlige grunde, ej afledt opholdsret".

Kilde: Udlændinge- og Integrationsministeriets egne beregninger pba. et særtræk fra Udlændingestyrelsen og registerdata fra Danmarks Statistik.